

KIRAN NAMASTE NIEUWSBRIEF

November 2006

De volgende onderwerpen komen in deze Nieuwsbrief aan de orde:

- **Bericht van Iet Schilder-Verboom**
- onlangs weer in Nepal
- **Het huis en zijn bewoners;** verslag van de huismoeder
- dagelijks leven
- ontwikkelingen van de kinderen
- **Festivals en cultuur**
- **Toekomstplannen** - wat er voor de komende tijd op stapel staat
- uit huis en verder
- nieuwe bewoners
- groenten en bloemen verbouwen
- **Ontvangen steun**
- donateurs en sponsors
- **Een spontaan sponsorproject**
- en een bezoek aan het Kiran Namaste Huis
- U ...
- **Contact**

Bericht van Iet Schilder

Namaste beste donateur of sponsor,

Bij mijn aankomst in Nepal, half augustus, was het de eerste dag onmogelijk om het Kiran Namaste Huis te bereiken. Er waren pittige demonstraties in Kathmandu vanwege de voortdurend stijgende prijs van olie en benzine, waardoor ook alle andere prijzen omhoog gaan. Voor de lage en midden kaste in Nepal zijn de lasten niet meer op te brengen. Omdat de rust in de stad weerkeerde kon ik op dag twee de oversteek maken.

Het was een goed weerzien. De afstand tussen mij en de bewoners wordt steeds kleiner; er is inmiddels een grote openheid tussen de vrouwen en kinderen enerzijds en mij anderzijds, waardoor communicatie en contact goed lopen. De Nepalese lessen die ik al geruime tijd in Nederland volg, helpen daar zeker ook bij.

Er is voor mij altijd meteen veel werk te doen. Mijn verblijf dit keer was zes weken. Ook vanuit Nederland coach ik de huismoeder, maar bij mijn aanwezigheid is er gelegenheid

situaties intensiever te bespreken. Bijvoorbeeld de attitude ten opzichte van een bewoonster die zodanige problemen had met haar werk, dat ze er ziek van werd. 'Geen werk hebben' is geen optie. Dat is een belangrijk uitgangspunt in het Kiran Namaste Huis. Ik heb de huismoeder geholpen om in gesprek met Jeevan, de betreffende vrouw, helder te krijgen wat het probleem precies was, en welke aanpak zou kunnen helpen. Uiteindelijk werd duidelijk dat Jeevan inmiddels een zodanige ervaring en passie heeft ontwikkeld voor naaien, dat ze dat beroepsmatig ook graag wil doen. En dat is haar – met behulp van de huismoeder – uiteindelijk gelukt.

Ze vond een baan in een atelier. Een mirakel om te zien hoe kort daarna haar klachten afnamen en ze weer kon lachen. Ook voor de huismoeder was deze manier van werken / coachen leerzaam.

De huismoeder, Meera, is een kei: intelligent, leergierig en van vele markten thuis. Bij mijn aankomst lieten twee kale meisjeskopjes me wel even schrikken. Luizen? Strafkamp? ... De huismoeder had bij het knippen van beiden de tondeuse op de verkeerde stand gezet, en toen maar besloten al het haar er af te halen. De bruine ogen van Ashmita en Pratitia leken daardoor donkerder en groter dan ze al zijn ...

De **kinderen ontwikkelen zich** zienderogen. Door school. Door spel. Door het samenwonen. Het gaat met alle kinderen goed; de rapporten waren uitstekend. Thuis leren ze door te spelen. De basket, de duplo-blokken en de bontgekleurde kaatsenballen zijn erg populair. Ik kon mijn eigen kunstjes 'kaatsenballen' weer uit de kast halen. De kinderen genieten van de aandacht en van alles wat met spelen én leren te maken heeft.

Net als vorig jaar hebben de huismoeder en ik een **'kinderdag'** georganiseerd. Nog nooit hadden ze een museum gezien. Ze vonden het geweldig om de lange geschiedenis van het koningshuis uitgelegd te krijgen. Met een picknick en spelletjes hebben we de dag beëindigd, waarna de kids moe maar met enthousiaste verhalen bij hun moeders thuis kwamen.

Belangrijk is het om de Nepalese cultuur te begrijpen. Ook **de achtergrond van de vrouwen in ons huis**. Om die redenen ben ik met Bimala en haar kinderen Ashmin en Ashmita, drie dagen naar haar **geboortedorp** geweest, bij haar ouders. Een piepklein dorp met lemen huisjes, hoog op de berg; ver weg. Bimala is als kind aan haar arm gehandicapt geraakt door een val uit de boom. Ze komt uit een warm, maar straatarm boerengezin en is uitgehuwelijkt. Nadat haar man en zij twee kinderen hadden gekregen, is hij op een dag niet meer naar huis gekomen; vermoedelijk gedood. Traditioneel zouden Bimala en haar kinderen door haar schoonouders opgevangen dienen te worden, maar die wilden dat niet.

Terug naar haar eigen ouders was geen mogelijkheid vanwege de armoede waarin zij leven. Bimala, een sterke, wilskrachtige vrouw, besloot toen – met handicap en al – stenensjouwster te worden. Wat *h*ad ze te kiezen, zonder opleiding ... ? In de tijd dat ze dat werk deed, en met haar kinderen onder

een golfplaat in een hoek tussen twee muren woonde, heb ik haar ontmoet; ruim twee jaar geleden.

Nu heb ik het gezien: het kleine stukje grond met het huisje vol rook door het houtvuur (in een gat in de grond midden in de woonruimte), die ene buffel, de vier geiten, de vier kippen en die ene haan van haar ouders. Het laatste deel van de daglange tocht erheen was uitsluitend te voet te doen: een paar uur de berg op. Het werd een bijzondere ontmoeting van twee oude, verweerde mensen met hun dochter en kleinkinderen en met mij. Ik waande me in de middeleeuwen. 's Avonds bij de maaltijd aten we één van de vier kippen; een rib uit het lijf van de ouders van Bimala.

Maar ... gasten behoren met veel respect behandeld te worden. Bijzonder was het contact dat ik, vooral met de moeder, had. Ze 'vertelt' me over het zware leven dat Bimala achter de rug heeft, en maakt duidelijk hoe gelukkig ze is met de mogelijkheden die zij en haar kinderen nu krijgen bij Kiran Namaste. Na het ontbijt met rijst, geitenmelk en wat groenten op de vertrekdag, namen we afscheid van de twee oude mensen. Ik beloofde hen een geit cadeau te doen, wat zij veel te veel vonden. Ik realiseerde me dat rijkdom voor deze mensen betekent: natuur, elkaar en het geloof. De ervaring van deze ontmoeting zal ik mijn leven lang niet meer vergeten. Het heeft me veel geleerd over de achtergrond van 'onze' bewoners, alhoewel ik weet dat de andere vrouwen zeker niet uit zo'n liefdevol nest komen als Bimala. Misschien maakt juist die achtergrond Bimala zo geschikt om in het Kiran Namaste Huis te blijven werken.

Tijdens mijn verblijf in Nepal ging veel van mijn aandacht naar de **toekomst**. In mei 2007 verlaten, na drie jaar, de eerste vrouwen en kinderen het huis. We zijn druk geweest met de

plannen voor de naschoolse opvang die daarna nog geboden zal worden en met het voorbereiden van het zelfstandig wonen van deze moeders en kinderen. Hun inkomens zijn laag en zullen laag blijven, dus betaalbare woonruimte is belangrijk. Daarom helpen we de vrouwen met het vinden van woonruimte (één kamertje) van waaruit ze in contact kunnen blijven met het Kiran Namaste Huis voor de voor- en naschoolse opvang, en het ondersteunen van het proces van het zelfstandige leven van de moeders en kinderen. Minstens 2/3 van hun minimum salaris zal uitgegeven moeten worden aan de woonruimte. Zodoende heeft Kiran Namaste besloten zorg te blijven dragen voor de scholing van de kinderen. (Zie: Toekomstplannen)

En dan zijn er de **toekomstige bewoners**. Met onze **samenwerkingspartners** van hulpverlenende instanties ben ik in overleg gegaan om vrouwen en kinderen op het spoor te komen die binnen onze doelstelling en doelgroep passen, en die vanaf mei 2007 terecht kunnen.

Zoals ik hiervoor al schreef zal Bimala, die met haar kinderen van meet af aan in het Kiran Namaste Huis woont, daar ook na 2007 blijven. Alhoewel zij nu nog leert lezen en schrijven, heeft zij kwaliteiten die zeer van nut kunnen zijn in het huis. Ze wordt voorbereid om een rol te vervullen in de voor- en naschoolse opvang van de kinderen, het koken en andere voorkomende zaken.

Door **extra giften** in de afgelopen periode is het mogelijk geweest om twee grote **watertanks** aan te schaffen. Dat is erg belangrijk in de strijd tegen watertekort en om schoon water!

Het werven van sponsors is een van de activiteiten waar ik in Nederland tijd aan besteed. Voor de continuïteit van het project is het absoluut noodzakelijk dat de geldstroom op gang blijft. Graag wil ik bij instanties die geïnteresseerd zijn **het verhaal van Kiran Namaste vertellen**.

Kent u zo'n bedrijf? Laat het ons weten.

Net als vorig jaar zijn de kinderen nu al druk met het maken van **kerstkaarten**. Die kaarten, weten de kinderen, zijn voor de mensen in Nederland die hulp bieden voor het Kiran Namaste Huis.

Leest u vooral verder in deze Nieuwsbrief om meer te weten te komen over ons project.

Met mij zeggen de vrouwen en de kinderen: **'Voor úw hulp ... Hartelijk dank!'**

Vriendelijke groet,
Iet Schilder Verboom,
Voorzitter Stichting Kiran Namaste

Het huis en zijn bewoners

Dit keer is de tekst van deze rubriek afkomstig van **Meera, de huismoeder**.

We laten haar uitgebreid aan het woord, om u een zo goed mogelijke indruk te geven van het leven in en om het Kiran Namaste Huis.

Het leven van de vrouwen op de vrije zaterdag.

Om 06.00 uur opstaan. Er is tijd om het reguliere werk te doen: het huis schoonmaken, wassen, baden. Ook wordt er op zaterdagen gewerkt in de naaikamer, op dit moment ondermeer aan sieradentasjes, waarvoor er een opdracht is uit Nederland.

Andere vrouwen maken kaarsen voor de verkoop. Er wordt hard en enthousiast

gewerkt aan een bestelling kaarsen voor het lichtfeest. Af en toe brengen de vrouwen een bezoek aan de stad om kleine dingen aan te schaffen zoals haarolie of massageolie voor de kinderen, voor als ze uit hun (wekelijkse) bad komen. Een van de vrouwen zorgt ervoor dat er om 19.30 uur gezamenlijk gegeten kan worden. Na etenstijd is er het dagelijkse gesprek op de mat met alle bewoners, vrouwen en kinderen, onder leiding van mij, waarna de kinderen naar bed gaan. Er worden voorbereidingen getroffen voor de volgende dag: het huis wordt opgeruimd en de groenten voor de ochtend worden alvast gesneden. Om ongeveer 22.00 uur is het bedtijd.

Het leven van de vrouwen op door de weekse dagen.

Opstaan om 05.30 uur. Het huishouden wordt gedaan, en twee vrouwen bereiden de maaltijd voor.

De naailes begint om 07.00 uur. Daarna is er ontbijt om 09.15 uur, wordt de boel opgeruimd, en gaat iedereen naar zijn werk. *Meena*, de huisassistente, doet de afwas en maakt de kamer schoon. Daar hebben de moeders op dat moment de tijd niet meer voor; ze moeten om 10.00 uur op het werk zijn. Tot 18.00 uur. Dan komen ze lopend weer naar het Kiran Namaste Huis. (De kinderen zijn in de tussentijd door de huisassistente en mij naar school gebracht en weer opgehaald.) Thuis zijn de taken verdeeld. De één kookt de maaltijd. Anderen helpen de kinderen met eten. Weer anderen zorgen voor het afruimen en de afwas. En na het dagelijkse gesprek worden de kinderen naar bed gebracht, worden de voorbereidingen voor de volgende dag getroffen en wordt er vaak nog gebruik gemaakt van de naaikamer. Ook door de week gaan de vrouwen om een uur of tien naar bed.

Het leven van de kinderen op de vrije zaterdag.

Om 07.00 uur opstaan: wassen, tanden poetsen, gymnastiek en meditatie. Om 07.30 uur krijgen ze water en melk en gaan ze

huiswerk maken, wat ze door mij laten nakijken. Om een uur of tien zijn ze daarmee klaar, en gaan ze ontbijten. Daarna is er vrije tijd. Er wordt gelezen, een gedichtje geschreven; er worden spelletjes gedaan. Na het slaapje van 12.00 uur wordt er ook weer gespeeld: basketbal, tafeltennis, skippybal.

Nadat we om 19.30 uur gegeten hebben volgt nog het vertrouwde gesprekje op de mat: "Wat is er gebeurd? Wat vond je leuk om te doen?"

De kinderen op doordeweekse dagen.

Om 06.30 uur staan ze op: tanden poetsen, wassen, gymnastiek en meditatie. Na iets gedronken te hebben besteden ze nog aandacht aan hun huiswerk voor die dag, en kunnen mij om hulp vragen bij problemen. Het ontbijt is om 08.30 uur, waarna de grote kinderen tot 16.00 uur en de kleine kinderen tot 14.30 uur naar school gaan. Thuisgekomen is er een hapje en een drankje. De kleintjes gaan daarna een slaapje doen.

Als de grote kinderen thuiskomen krijgen ze huiswerkbegeleiding van onze lerares Januka en mij tot 19.00 uur. Daarna kunnen ze tot 19.30 uur spelen. Dan is het etenstijd, waarna het moment op de mat weer aangebroken is, alvorens ze naar bed gaan. Door de week vertellen de kinderen meestal wat er op school gebeurd is en vraag ik ze te proberen dat in het engels te verwoorden.

Sinds kort hebben de kinderen volgens een schema dagelijks een kleine taak in het huis. Water inschenken tijdens het eten, het opruimen van speelgoed, en het ordenen van de boeken in de 'kinderbibliotheek'.

De kinderen die dienst hebben mogen de beluiden om de leer- en etenstijden aan te kondigen. Zo leren ze spelenderwijs met verantwoordelijkheid om te gaan.

Elk kind heeft een plant in een pot om te verzorgen. Op een grote tafel in de gang staan ze te pronken. De kinderen vinden het prachtig, en hebben de neiging de planten té goed te verzorgen: soms zijn ze drijfnat.

Wanneer de kinderen in bed liggen geef ik Shanti en Bimala, de twee vrouwen die niet lezen en schrijven kunnen, lees- en schrijfles.

Graag wil ik nu de kinderen uit het Kiran Namaste Huis aan u voorstellen.

De twee kleinsten, **Ronisray en Enya** van drie maken het goed. Soms zijn ze ondeugend; vooral Ronisray. Hij is een echte jongen. Maar de kinderen zijn vooral lief. De oudere kinderen spelen graag met hen. In het begin huilde Enya vaak, omdat ze bang was en bij haar moeder wilde zijn. Inmiddels heeft ze vertrouwen en een gevoel van veiligheid gekregen, en wil ze graag met de andere kinderen spelen. Ronisray en Enya zijn echte vriendjes van elkaar. Beide slapen ze nog bij hun moeder in bed.

Prtikshya (5) zit op school. Ze houdt van zingen en dansen. De onderwijzer noteerde over haar: "Ze praat een heleboel in de klas, maar is goed met leren. Ze is een actief en bijdehand meisje, en heeft 85% gehaald van haar eerste examen."

Ashmita (6) houdt van voorlezen en dansen. De onderwijzer schrijft over haar: "Ze praat veel in de klas, maar kan goed leren. Ze is een actief en slim meisje; heeft 85% van haar eerste examen gehaald."

Sushmita (6) is dol op spelletjes, vooral op sportieve spellen. Maar ze kan ook goed dansen en zingen, en is een echte grapjas. De onderwijzer schrijft over haar: "Ze speelt veel in de klas, en is een uitstekende leerling. Ze is

een lief en aardig meisje en heeft 92% van haar eerste examen gehaald."

Over **Prativa (7)** zegt de onderwijzer: "Ze is een uitstekende leerling. Ze is verlegen, en kan erg goed leren. Ze heeft 98% van haar eerste examen gehaald." Prativa houdt van zingen en speelt graag met andere kinderen. Vooral 'Mens erger je niet' vindt ze leuk. Dat spel heeft 'Miss Iet' uit Nederland meegenomen.

De onderwijzer schrijft over **Jyoti (10)** "Ze is goed, maar gedraagt zich wat kinderlijk. Ze heeft 94% van haar eerste examen gehaald." Jyoti houdt van dansen, tekenen en spelletjes spelen. Ze is een klein beetje ondeugend.

Basanti (6) is net een verslaggever. Ze houdt ervan over anderen te praten. Basanti houdt ook van televisie kijken en dansen. Ze vraagt vaak om TV te mogen kijken, maar dat is beperkt tot tweemaal per week; meestal op vrijdag en zaterdag. De onderwijzer schrijft: "Ze is goed en actief en heeft 93,6% van haar eerste examen gehaald."

Over **Ashmin (7)** zegt de onderwijzer: "Hij is niet gemakkelijk in de klas. Hij wil graag spelletjes doen en naar verhaaltjes luisteren. Hij heeft 75,5% van zijn eerste examen gehaald." Thuis is hij een leuke jongen. Hij is dol op het bouwen met duploblokken.

Pratima (9) is een verlegen meisje" zegt de onderwijzer "ze zal haar best moeten doen om een betere positie te krijgen. Ze heeft 75% van haar eerste examen gehaald."

Pratima houdt van spelen, maar lijkt altijd op haar hoede te zijn. Ze heeft een groot verantwoordelijkheidsgevoel voor haar twee jongere zusjes. Ze heeft, nadat haar vader haar moeder en de kinderen verlaten had, een zwaar leven gehad. Ze woonden in een soort plastic tent. Pratima is dol op 'Miss Iet' en wil altijd dicht naast haar zitten om haar Nepalees te leren.

Pasang (8) is een sterke, sportieve jongen. Hij zit in de derde klas. De onderwijzer schrijft: "Hij kan goed leren, maar is erg langzaam met schrijven. Hij heeft 49,7% van zijn eerste examen gehaald." Pasang is soms slecht gehumeurd. Ook hij heeft een zwaar leven gehad. Spelletjes doen en lezen vindt hij leuk. Pasang heeft extra hulp nodig en dat krijgt hij ook. We begeleiden hem bij het maken van zijn huiswerk, en hij doet daarbij erg zijn best. Het is ook belangrijk dat zijn moeder hem meer aandacht geeft. Daar coachen we haar bij. Pasang heeft dat echt nodig.

Bimala (10) zit ook in de derde klas. De onderwijzer schrijft over haar: "Ze is een goede leerling met een goede mentaliteit. Ze heeft 72,3% van haar eerste examen gehaald." Bimala is een groot meisje. Ze houdt van volleybal en basketbal, en leest graag.

Bikram (11) Zit in de vijfde klas en de onderwijzer zegt over hem: "Hij doet het goed en heeft de goede mentaliteit voor studie en gedrag. Hij heeft 74% van zijn eerste examen gehaald." De vader van Bikram was alcoholist en is daaraan gestorven. Door het drinken van vader ging al het geld op, en zijn moeder werd veel geslagen. Hij is de oudste van drie kinderen, en is erg lief voor de twee kleintjes. Als zij huilen is hij als een vader voor hen. Bikram is dol op sport, tekenen, schaken en dammen. Hij gedraagt zich in huis echt als de oudste.

Tot zover het verslag van Meera, de huismoeder, over het huis en zijn bewoners.

Festivals en cultuur

De belangrijkste festivals in Nepal vinden plaats in de maanden augustus, september en oktober.

"Op zaterdag 26 augustus was er een groot vrouwenfestival" vertelt Iet Schilder. "Het kleurrijkste vrouwenfestival van Nepal; drie dagen na volle maan. Na drie dagen vasten breekt een periode aan van drie dagen vol dans en zang." Duizenden vrouwen zijn gekleed in rode sari's, en dragen vele rode armbanden " ... en alle sieraden die ze maar kunnen vinden. Alles om er op z'n mooist uit te zien." Belangrijk zijn de offers die er gebracht worden aan de goden. "Offeren, Puja doen, is een belangrijke hoeksteen in de Nepalese samenleving, omdat offers het nauwe contact met de godheid herstellen, en nodig zijn bij persoonlijke problemen en

problemen van een kaste." De vrouwen offeren bloemen, hoopjes rijst, rood poeder door ze over de godenbeelden uit te strooien. Bij het vrouwenfestival offeren de vrouwen voor hun echtgenoten; om hun zonden te laten wegwassen.

Vrouwen die geen echtgenoot hebben hopen door hun offers een goede echtgenoot geschonken te krijgen. "Voor 'onze' vrouwen, die zoveel slechte ervaringen met mannen achter de rug hebben, zijn deze rituelen heel belangrijk." zegt Iet. "We zijn die dag al vroeg op pad gegaan naar Pashupatinath, een plaats waar dit festival zeer groots wordt gevierd. Ik vond het zeer indrukwekkend om dit, met rode tika midden op mijn voorhoofd, samen met de vrouwen mee te maken. De huismoeder bleef bij de kinderen thuis."

In de Nieuwsbrief van vorig najaar kwam het Dasainfestival aan de orde. Vanaf 23 september worden de voorbereidingen voor dit meerdaagse feest al getroffen. Het is het belangrijkste hindoeïefestival. "Maar" zegt Iet hierover "het Tiharfestival, in oktober, is vrolijker, en wordt ook wel het "feest van het licht" genoemd. De meeste Nepalezen zijn meer op dit feest gesteld dan op het Dasainfestival. Overal branden kaarsen in de huizen voor het raam en in deuopeningen." Culturele en religieuze tradities zijn onlosmakelijk verbonden met Nepal. Kiran Namaste vindt het belangrijk de bewoners in de gelegenheid te stellen hieraan deel te nemen.

Toekomstplannen

Allereerst zetten we voort wat tot nu toe zo degelijk en succesvol is opgezet: vrouwen aan het werk, vrouwen aan het leren/ontwikkelen, kinderen naar school. Werken aan zelfvertrouwen, vaardigheden, zelfstandigheid. Een toekomst met een waardig bestaan.

Er zijn ook nieuwe ontwikkelingen.

- In het voorjaar van 2007, u heeft het al kunnen lezen, gaan een aantal vrouwen en kinderen **het huis verlaten**. **Nieuwe bewoners** worden nu al gezocht. *“We houden een lijntje met de ‘oude’ bewoners door middel van voor- en naschoolse opvang, huiswerkbegeleiding en coaching van de moeders”* zegt Iet Schilder. *“Wanneer de vrouwen overdag naar hun werk gaan zijn de kinderen van 07.30 tot 19.30 uur in het huis en op school. Kiran Namaste blijft zorgen voor de kinderen. Zij(!) hebben de toekomst”* zegt Iet. *“Doen we dat niet, dan is de twee jaar school verloren en is de kans groot dat ze weer gaan zwerven, wanneer de moeders aan het werk zijn.”*
- Een lange termijn project waaraan nu voorbereidend gewerkt wordt is **het verbouwen van groenten en bloemen**. We hebben een stuk grond op goede locatie kunnen huren, waar we de komende jaren onze verdere plannen vorm kunnen geven. Zo komt er meer werkgelegenheid. Iet Schilder: *“Ook voor de vrouwen die het huis hebben verlaten zal het in principe mogelijk zijn om werk te vinden in ons eigen ‘landbouwbedrijf’ voor een bron van inkomsten. Zo geven we ze, zoals ook de doelstelling is van Kiran Namaste, niet de vis om te eten, maar de hengel om mee te vissen.”*

Vanaf januari 2007 starten we met het bewerken van de grond voor de groente – en bloementeel. Het zal zeker een jaar duren voordat de grond enige opbrengst zal leveren, die natuurlijk geheel ten goede zal komen aan Kiran Namaste.

In de volgende nieuwsbrief zullen wij uitgebreid ingaan op dit groente- en bloemenproject.

Sponsors en donateurs

Vele individuele personen en instanties hebben weer hun steun gegeven.

- Docenten van I.T.H. opleiding hebben hun Kerstpakket ingeleverd, wat 1000 euro opleverde voor Kiran Namaste.
- Er kon een basketbalzuil worden aangeschaft van de gift van deelnemers aan een Tibetreis. De speciale vormgeving maakt het spel mogelijk voor groot en klein.

- De kinderen Basisschool de Vlaswiek hebben zich uit de naad gezwommen voor ons project en daarmee 2500 euro opgehaald! Juf José Schreuder is de enthousiaste initiatiefneemster, al voor het tweede opeenvolgende jaar.
- De Noorderkerk in Bilthoven heeft met een Lentemarkt 1500 euro bijeengebracht.
- Een spreker heeft zijn honorarium van een lezing beschikbaar gesteld aan Kiran Namaste.
- Het Kören Koor uit Houten, onder leiding van Helma Lindroos, heeft wederom de opbrengst van een optreden aan ons project geschonken.
- Het Juliafonds van Harmke en Marijn Snijders heeft een bedrag gedoneerd.
- Anke van Hooft en Bram van Mossel hebben een fietssponsoring georganiseerd.
- ‘Zoroptimisten’ is de naam van een vereniging van ondernemende vrouwen. De afdeling Stadskanaal heeft toegezegd de inkomsten van projecten van de komende twee jaar aan Kiran Namaste te schenken.

- Er zijn donaties gedaan, specifiek voor een watertank.
- Een bedrijf sponsort deze Nieuwsbrief, zodat we de foto's dit keer in kleur kunnen afdrukken.
- De trouwe deelnemers aan de club van 100, steunen ons gedurende vijf jaar met een bedrag van minimaal 100 euro per jaar.
- En dan zijn er de nog de donateurs die incidenteel en vaak bij herhaling een bedrag overmaken aan Kiran Namaste.

Een spontaan sponsorproject en een bezoek aan het Kiran Namaste Huis

Een paar citaten uit een enthousiaste reactie van Anke en Bram, die Iet Schilder leerden kennen op Nepalese les, over een sponsorproject.

"Het geld verzamelen begon met een geintje. In de zomer van 2005 gaf Bram's collega Fulco aan een aantal keren van huis naar het werk te fietsen (75 km enkele reis). Een andere collega, Paulien, dacht 'eerst zien dan geloven' en grapte dat ze hem zou sponsoren als het geld naar een goed doel zou gaan. Op dat moment kwam het bericht dat wij voor onbepaalde tijd naar Nepal zouden gaan om ontwikkelingswerk te doen. Het goede doel was gevonden. Paulien zette een sponsoractie onder alle collega's op touw, en Fulco stapte op de fiets. 'Toen ik met vakantie in Nepal was, heb ik gezien hoe hard het geld daar nodig is', aldus Fulco. De actie was niet zonder resultaat: na een afstand van 600 kilometer gefietst te hebben (van Dodewaard naar Huizen) stond in enkele regionale kranten het artikel met de kop 'Betrokken collega uit Dodewaard fietst 1.000 euro bij elkaar voor vrijwilligers-project Nepal'.

Wij waren erg benieuwd geworden naar Het Kiran Namaste Huis en vroegen Iet of we het eens mochten bezoeken tijdens ons verblijf in Nepal. Iet was daar erg terughoudend in, omdat zij het belangrijk vindt dat de moeders en kinderen in alle rust hun ontwikkeling kunnen doormaken, en dat zij niet voor jan-en-alleman blootgesteld worden aan 'aapjes kijken'. Bij hoge uitzondering mochten we dan toch een bezoek brengen aan Het Huis.

We waren onder de indruk. Er hangt een rustige, warme sfeer waar iedereen de ruimte (letterlijk en figuurlijk) heeft om zichzelf te kunnen zijn. De moeders en kinderen leven in

harmonie en met respect voor elkaar. Zo helpen de moeders elkaar om de beurt met koken, afwassen en de andere huishoudelijke taken.

De kinderen spelen gezamenlijk en helpen elkaar met hun huiswerk. Als er iemand opstaat en als zanger(es) optreedt of een dansje voordoet, klinkt er een groot applaus vanuit de 'zaal' (in de Nepalese cultuur wordt er veel spontaan gedanst en gemusiceerd). Kortom, Het Huis is een perfecte omgeving voor de inwoners om zich veilig en gerespecteerd te voelen, zelfvertrouwen te krijgen, zich te ontwikkelen en zich een volwaardig mens te voelen om uiteindelijk op eigen benen in een sterk verbeterd leven te kunnen staan."

Anke en Bram zijn als ontwikkelingswerkers actief in Nepal.

Zeg het voort ... !

Voor de opvang van *alle* kinderen (vanaf mei 2007 zijn dat er 24 à 30!) zullen de kosten aanzienlijk toenemen. Nodig zijn:

- schoolgeld
- uniformen
- schooltassen
- schoolschoenen
- tafels om huiswerk aan te maken
- eten
- extra huiswerkbegeleider voor de grote kinderen ...

Ook voor het groenten- en bloemenproject is extra geld nodig. Alles moet nog aangeschaft worden, en er is menskracht nodig:

- betaalde menskracht met kennis van zaken
- materiaal om de grond in cultuur te brengen
- gereedschap
- zaden, planten, bomen ...
- schuurtje

Voor deze ontwikkelingen zijn extra financiële middelen en nieuwe sponsors een voorwaarde (zowel individuele personen als bedrijven).

- **Wij zoeken ...** bedrijven die interesse hebben om een klein, effectief project als het onze te steunen.
Misschien heeft u connecties ... bijvoorbeeld met een eigenaar van een kwekerij of tuincentrum die bereid is Kiran Namaste financieel te steunen bij het bloemen- en groenteproject. Of kent u een schoenhandel om de schoenen van de kinderen te sponsoren gedurende een bepaalde periode?
- **Wij zoeken ...** Scholen die een sponsoractiviteit willen doen ten behoeve van de benodigde leermaterialen.
Kent u iemand van zo'n school die dat wil en kan organiseren? Breng ons in contact!
- **Wij zoeken ...** Een uitgeverij, of handel in schoolmaterialen die Kiran Namaste financieel wil steunen voor de aanschaf van leermiddelen.
Kunt u ons met zo'n bedrijf in contact brengen?
- **Wij zoeken ...** mensen zoals u, die Kiran Namaste structureel of incidenteel willen steunen.
Wilt u uw familie, vrienden, burens in ons project interesseren?
Zeg het voort! En heeft u succes: laat het ons weten!

Kiran Namaste stelt zich als nevensdoel het steunen van de Nepalese economie. Daarom vragen we in beginsel **geen middelen, maar geld**, zodat de producten ter plaatse aangeschaft kunnen worden. Daarbij komt dat het vervoer van goederen vanuit Nederland een dure aangelegenheid is.

U ...

- Bent donateur, en maakt daarmee financieel veel mogelijk voor Kiran Namaste, of
- Bent lid van de Club van 100 en steunt ons project daarmee structureel gedurende 5 jaar
- Steunt het project ook moreel: uw support helpt en is een steun in de rug voor al diegenen, in Nederland en Nepal, die samen werken aan Kiran Namaste – **een toekomst voor alleenstaande moeders en hun kinderen!**

Extra bijdrage? Of kent u andere donateurs of sponsors? Neem dan **Contact** op met:

Stichting Kiran Namaste

Iet Schilder-Verboom, voorzitter
Hoefbladhof 80, 3991 GJ Houten

tel.: 030-6343240

email: kiran@kiran-namaste.nl

www.kirannamaste.nl (in voorbereiding)

Bankrelaties:

ABN AMRO: 46 81 49 570

Triodos Bank: 21 24 98 614

t.n.v. Kiran Namaste Houten

Reactieformulier ten behoeve van Kiran Namaste (bijlage bij Nieuwsbrief november 2006)
(Retourneren aan: Stichting Kiran Namaste / t.a.v. Iet Schilder-Verboom / Hoefbladhof 80 / 3991 GJ Houten)

Naam geïnteresseerde(n):

Straatnaam en huisnummer:

Postcode en woonplaats:

Emailadres:

-
- Donatie gedurende 5 jaar: "Club van 100"
Jaarlijkse donatie €

Steun ons via notariële schenking, wordt lid van de "Club van 100".

Schenken per notariële akte is fiscaal aantrekkelijk. U laat via de notaris vastleggen dat u ons gedurende minimaal vijf jaren elk jaar een bepaald bedrag schenkt., als lid van de "Club van 100".

Deze schenking is volledig aftrekbaar voor de belasting. De fiscus past dan de drempel toe van 1% van het belastbaar inkomen. Het komt er op neer dat u, afhankelijk van het voor u geldende tarief inkomstenbelasting, tot 52% terug krijgt van uw schenking aan Stichting Kiran Namaste. U schenkt wat u van plan was en de fiscus helpt ons aan een aanzienlijk hoger bedrag!

Stel, u wilt 5 jaar lang elk jaar € 100,- aan ons schenken, en u betaalt 52% belasting over uw inkomen. U laat via de notaris vastleggen dat u ons elk jaar € 208,- schenkt.

Uiteindelijk betaalt u netto € 100,-, want de schenking is aftrekbaar, terwijl Kiran Namaste elk jaar € 208,- ontvangt. Voor u zijn er geen kosten aan verbonden als u de akte laat opmaken door notariskantoor Tomlow in Montfoort. Wij sturen u graag de volmachtformulieren toe. U krijgt een exemplaar van de opgemaakte akte thuisgestuurd. Natuurlijk kunt u ook kiezen voor een andere notaris. Dan komen de kosten voor het passeren van de akte echter wel voor uw rekening.

Aftrekbare giften:

Uw schenking kan fiscaal voordeel voor u opleveren als het totaal van uw giften in een kalenderjaar ligt tussen 1% en 10% van het verzamelinkomen vóór aftrek van de persoonsgebonden aftrekposten (met een minimum van € 60,-) Mocht u daaraan niet toekomen dan kunt u ook eens in de twee jaar een schenking doen. Bedrijven en andere lichamen die aan de vennootschapsbelasting zijn onderworpen kunnen giften aan de stichting aftrekken voor zover zij tezamen met andere giften € 226,89 te boven gaan. De aftrek bedraagt ten hoogste 6% van de winst.

Adreswijziging

Wij verzoeken u met klem om ons uw adreswijziging of andere mededelingen telefonisch, per brief(kaart) of per e-mail te sturen. Denkt u eraan ook uw oude postcode en huisnummer te vermelden?

Notariskantoor Tomlow

Aktes voor periodieke schenkingen aan de Stichting Kiran Namaste worden door dit kantoor kosteloos opgemaakt. Een welkome bijdrage aan ons werk.

Accountantskantoor BarneveldSchevers

Verzorgt jaarlijks, geheel kosteloos, het financiële jaarverslag van de Stichting Kiran Namaste. U kunt te allen tijde ons volledige jaarverslag opvragen.